

Beware the Second Temptation

By Elder Scott D. Whiting
Of the Seventy

Пазете се от второто изкушение

От старейшина Скот Д. Уайтинг
От Седемдесетте

April 2025 general conference

Don't hide from those who will love and support you; rather, run to them.

A couple of years ago, when I turned 12, I was invited to attend my first Aaronic Priesthood quorum overnight camp. This was a long-awaited invitation, as my father was a quorum leader and often went camping with the boys in the ward, while I was left at home.

When the day came, I was excited. And I must admit that I desperately wanted to fit in with the older boys. I was determined to prove myself. In that effort it wasn't long before I was tested to see if I would play along and be part of the group.

My assigned task was to get my father's car keys so a prank could be pulled on the leaders. I don't remember exactly what I said to convince my dad, but I soon ran to the group of boys with keys in hand, proud of my accomplishment.

Then came the next assignment. I was to unlock the car door and wedge a stick between the driver's seat-back and the car horn. And I was to lock the door so the horn would blare into the evening without any way for the leaders to access the car to remove the crude device.

Now, this is where the story turns painfully embarrassing for me. Once I secured the stick in place, I locked the door and ran as fast as I could to hide in a nearby patch of bushes. As I crouched down to the ground, I felt a searing pain. In the darkness and in my haste, I had sat upon a prickly pear cactus.

Не се крийте от тези, които ще ви обичат и подкрепят, а вместо това тичайте при тях.

Преди няколко години, когато навърших 12, бях поканен да участвам в първия си лагер с преспиване за кворума на свещеничеството на Аарон. Това беше дългоочаквана покана, тъй като баща ми беше ръководител на кворум и често ходеше да лагерува с момчетата от района, докато аз оставах у дома.

Когато денят дойде, бях развълнуван. И трябваше да си призная, че отчаяно исках да се впиша сред по-големите момчета. Бях решен да се докажа. При този ми стремеж, не мина много време преди да бъда изпитан, за да се види дали ще се впиша и ще съм част от групата.

Беше ми възложена задача да взема ключовете за колата на баща ми, за да може да се организира шега за ръководителите. Не помня какво точно казах, за да убедя баща си, но скоро изтичах до групата момчета с ключовете в ръка, горд от постижението си.

Тогава дойде втората задача. Трябваше да отключя вратата на колата и да застопоря пръчка между облегалката на шофьора и клаксона. След това трябваше да заключя вратата, така че клаксонът да свири в тъмното, без да може ръководителите да влязат в колата и да махнат устройството.

Тук историята става болезнено засрамваща за мен. След като застопорих пръчката, заключих вратата и изтичах възможно най-бързо, за да се скрия в близките храсти. Докато кляках, изпитах остра болка. В тъмното и в бързината бях седнал на кактус от типа бодлива круша.

My screams of pain were drowned out by the blaring horn, and I had no recourse other than gingerly hobbling back to the car, confessing my “sins,” and seeking rudimentary and embarrassing medical attention.

The remainder of that night, I lay on my stomach in a tent while my father, using pliers, removed the cactus spines from my ... well, let me just say that I did not sit comfortably for several days afterward.

I have reflected on that experience many times. I can now laugh at the folly of my youth, even as some underlying principles have become clear to me.

Many patterns in human behavior seem to be common in the natural man—the desire to fit in, the desire to prove oneself, the fear of missing out, and the compelling need to hide so we avoid consequences. It is this final behavior I will focus on today—hiding after we do something that we should not.

Now, I am not equating my childish prank with grievous sin, but we can draw some parallels that may prove useful as we are tested in our mortal sojourn.

In the Garden of Eden, Adam and Eve had an idyllic circumstance—an abundance of food, the incomparable beauty of the garden—not only a garden of beauty but a garden with neither weeds nor prickly pears.

However, we also know that garden life limited their needed progression. The garden was not a final destination but a test, the first of many that would prove, prepare, and allow them to progress to their final destination of returning to the presence of the Father and the Son.

You will remember that there was opposition in the garden. Lucifer was allowed to try Adam and Eve. He first tempted Adam to partake of the fruit of the tree of knowledge of good and evil. Remembering the commandment not to partake thereof, Adam resisted. Then came blessed Eve, who chose to partake of the fruit, convincing Adam to do likewise.

Later, Adam and Eve declared that this decision was necessary to fulfill Heavenly Father’s plan. But by partaking of the fruit, they had transgressed the law—a law given them direct-

Изпълнените ми с болка викове бяха заглушени от шума на клаксона и единственият ми избор беше внимателно да докуцукам до колата, да изповядам „греховете“ си и засрамен да потърся базови медицински грижи.

През остатъка от нощта лежах по корем в палатка, докато баща ми използваше пинцети, за да вади бодлите на кактуса от моето... Е, нека просто кажа, че не можех да седя няколко дни след това.

Много пъти съм размишлявал над това преживяване. Сега мога да се смея на младежкото си безразсъдство, тъй като ми се изясниха няколко основни принципа.

Много модели в човешкото поведение изглежда са присъщи на естествения човек – желанието да се впишем, желанието да се докажем, страхът да не пропуснем нещо и непреодолимата нужда да се крием, за да избягваме последствията. Днес ще се съсредоточа върху последното споменато поведение – да се крием, след като сме направили нещо, което не е трябвало.

Не приравнявам детската си шега на тежък грях, но можем да открием някои сходства, които може да са полезни при изпитанията в земния ни живот.

В Едемската градина Адам и Ева били в идилични условия – изобилие от храна, несравнимата красота на градината, която не просто била красива, но в нея нямало плевели или бодливи круши.

Но ние също така знаем, че животът в градината ограничавал нужния им напредък. Градината не е била крайната дестинация, а изпитание, първото от много, което трябвало да ги изпита, да ги подготви и да им позволи да напредват към крайната дестинация – завръщането в присъствието на Отца и Сина.

Ще си спомните, че в градината е имало противопоставяне. На Луцифер било позволено да изпита Адам и Ева. Той първо изкушил Адам да вземе от плода на дървото на познанието на доброто и злото. Спомняйки си заповедта да не взема от него, Адам устоял. След това дошла благословената Ева, която избрала да вземе от плода и убедила Адам да направи същото.

По-късно Адам и Ева заявявали, че решението е било необходимо, за да се осъществи плана на Небесния Отец. Но вземайки от плода те нарушили закона – закон, даден им

ly from the Father. The resulting and crushing understanding of good and evil must have left them in anguish when they heard the voice of the Father announcing His return to the garden. They realized they were naked, for they were indeed without clothing, having lived in a state of innocence. But perhaps more painful than their being without clothing in that moment, they were now exposed for their transgression. They were defenseless and vulnerable. They were naked in every sense of the word.

Ever the opportunist, Lucifer, knowing their exposed and weakened state, tempted them yet again—this time to hide from God.

This temptation—I will call it the “second temptation”—is the temptation that may bring the greatest consequence if we succumb. Surely, to avoid all first temptations to break God’s law is optimal, but we know that all will succumb to a variety of first temptations here on earth. As we progress in our maturity and understanding, we hope that our strength to avoid first temptations will continually improve as we strive to become more like our Savior, Jesus Christ.

Some might attempt to hide from God because they don’t want to be discovered or exposed, and they feel shame or guilt. However, numerous scriptures teach us that hiding from God is impossible. I’ll share just a few.

The Lord teaches Jeremiah through the following questions: “Can any hide himself in secret places that I shall not see him? saith the Lord. Do not I fill heaven and earth?”

And Job is taught:

“For his eyes are upon the ways of man, and he seeth all his goings.

“There is no darkness, nor shadow of death, where the workers of iniquity may hide themselves.”

The psalmist David most poetically exclaims:

“O Lord, thou hast searched me, and known me.

“Thou knowest my downsitting and mine uprising, thou understandest my thought afar off. ...

“For there is not a word in my tongue, but, lo, O Lord, thou knowest it altogether. ...

от Самия Отец. Последвалото съкрушаващо разбиране за доброто и злото сигурно им е донесло мъка, когато чули гласа на Отца, обявяващ Своего връщане в градината. Те осъзнали, че са голи, защото наистина били без дрехи, живели досега в състояние на невинност. Но може би по-болезнено от липсата на облекло в този момент е това, че прегрешението им не може да бъде скрито. Те били беззащитни и уязвими. Те били голи във всеки смисъл на думата.

Вечният опортюнист, Луцифер, знаейки тяхното разкрито и слабо състояние, ги изкушил отново – този път да се скрият от Бог.

Това изкушение, което ще нарека „второто изкушение“, е изкушението, което може да носи по-тежките последствия, ако се поддадем. Със сигурност най-добре би било да избягваме всички първи изкушения да нарушаваме Божия закон, но знаем, че тук на земята всички ще се поддават на различни първи изкушения. Когато съзряваме и израстваме в разбиране, се надяваме, че силата ни да устояваме на първите изкушения ще нараства непрестанно, докато се стремим да ставаме по-подобни на нашия Спасител Исус Христос.

Някои може да се опитват да се крият от Бог, тъй като не желаят да бъдат разкрити или изобличени и изпитват срам или вина. Но от много стихове в Писанията учим, че е невъзможно да се скрием от Бог. Ще споделя само няколко.

Господ учи Йеремиа чрез следните въпроси: „Може ли някой да се скрие в тайни места, че аз да го не видя? – казва Господ. Не аз ли изпълвам небесата и земята?“

А Йов е учен:

„Защото очите на Бога са върху пътищата на човека и Той гледа всичките му стъпки.

Няма тъмнина, нито мрачна сянка, където да се крият онези, които вършат беззаконие“.

Псалмистът Давид много поетично възкликва:

„Господи, опитал си ме и си ме познал.

Ти познаваш сядането ми и ставането ми; разбираш помислите ми отдалеч. (...)

Защото преди думата да е още на езика ми, ето, Господи, Ти я знаеш цялата. (...)

“Whither shall I go from thy spirit? or whither shall I flee from thy presence?”

“If I ascend up into heaven, thou art there: if I make my bed in hell, behold, thou art there.”

New Converts

For those who have recently joined The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, the second temptation may seem particularly challenging. Through your baptism you have covenanted to take upon yourself the name of Jesus Christ, which for many includes a needed change of lifestyle. Changing one's lifestyle is not easy. Often it requires you to change habits and practices and even associations to progress toward your loving Heavenly Father.

The adversary knows that you may be vulnerable to his subtle attacks. He will make your past life, which left you unsatisfied in so many ways, now seem unrealistically attractive. The accuser, as he is called in the book of Revelation, will tempt you with thoughts that sound like this: “You aren't strong enough to change your life; you can't do this; you don't belong with these people; they will never accept you; you are too weak.”

If these thoughts seem to ring true to you who are newly planted on the covenant path, we plead with you not to heed the accuser's voice. We love you; you can do it; we accept you; and with the Savior, you will have strength to do all. At a time when you need our love and support the most, don't be deceived into thinking that we will reject you if you take a step back into your prior lifestyle. Through the matchless power of the Atonement of Jesus Christ, you can be made whole again. But if you hide from Him and distance yourself from your newfound faith community, you distance yourself from the very source that can and will give you the strength to overcome.

A dear friend of mine, a recent convert, shared how difficult it is to sustain faith in isolation. There is great strength in becoming and remaining part of a supportive community—all stumbling yet progressing while blessed by the love of Jesus Christ.

Къде да отида от Твоя Дух? Или от присъствието Ти къде да побегна?

Ако възляза на небето, Ти си там; ако си постеля в преизподнята, и там си Ти“.

Новообърнатите във вярата

За тези, които наскоро са се присъединили към Църквата на Исус Христос на светите от последните дни, второто изкушение може да е особено трудно. Чрез кръщението сте склучили завет да вземете върху си името на Исус Христос, което за мнозина включва нуждата да променят начина си на живот. Но промяната в начина на живот не е лесна. Често изисква да промените навиците и практиките си, дори взаимоотношенията си, за да напредвате към своя любящ Небесен Отец.

Противникът знае, че може да сте уязвими на коварните му атаки. Той ще прави така, че миналият ви живот, от който сте били неудовлетворени по толкова много начини, сега да изглежда нереалистично привлекателен. Клеветникът, както е наречен в Откровението на Йоан, ще ви изкушава с мисли като тези: „Не си достатъчно силен да промениш живота си, не можеш да направиш това, не ти е мястото сред тези хора, те никога няма да те приемат, твърде слаб си“.

Ако тези мисли звучат познато на вас, които наскоро сте стъпили на заветната пътека, умоляваме ви да не се вслушвате в гласа на клеветника. Обичаме ви, можете да се справите, приемаме ви и заедно със Спасителя ще имате силата да направите всичко. В моменти, когато най-много се нуждаете от нашата любов и подкрепа, не се заблуждавайте да си мислите, че ще ви отхвърлим, ако направите крачка назад към стария си живот. Чрез безпределната сила на Единението на Исус Христос вие може отново да бъдете изцелени. Но ако се криете от Него и се отдалечавате от общността на своята новооткрита вяра, вие се отдалечавате от самия източник, който може и ще ви дава сили да преодолявате всичко.

Мой скъп приятел, новообърнат във вярата, сподели колко е трудно да поддържа вярата в изолация. Има голяма сила в това да се присъединим към подкрепяща общност и да останем в нея – всички се препъваме, при все това напредваме, докато сме благославяни от любовта на Исус Христос.

President Russell M. Nelson has taught that “overcoming the world is not an event that happens in a day or two. It happens over a lifetime as we repeatedly embrace the doctrine of Christ. We cultivate faith in Jesus Christ by repenting daily and keeping covenants that endow us with power. We stay on the covenant path and are blessed with spiritual strength, personal revelation, increasing faith, and the ministering of angels.”

If you incur a physical injury, your condition will deteriorate and may become life-threatening if you don't seek proper medical attention. That is true for spiritual wounds as well. Only, untreated spiritual wounds may threaten your eternal salvation. Don't hide from those who will love and support you; rather, run to them. Good bishops, branch presidents, and leaders can help you access the healing power of the Atonement of Jesus Christ.

To those who may be in hiding, we implore you to come back. You need what the gospel and the Atonement of Jesus Christ offer, and we need what you offer. God knows your sins; you cannot hide from Him. Reconcile yourself before Him.

As His Saints, each of us must foster a culture of belonging in the Church that is loving, accepting, and encouraging of all who desire to progress along His path.

Beware this second temptation! Follow the counsel of prophets both ancient and modern and know that you cannot hide from a loving Father.

Instead, avail yourself of the miraculous healing power of the Atonement of Jesus Christ. This is the very purpose of our existence—to obtain a weakened and mortal body that is “subject to all manner of infirmities” and that will succumb to, sadly, many first temptations; to progress even when we fall to these temptations; and to seek divine help after doing so, that we might become more like our Savior and our Father in Heaven. It is His way. It is the only way. Of these truths I testify in the name of Jesus Christ, amen.

Президент Ръсел М. Нелсън учи, че „побеждаването на света не е събитие, случващо се за ден или два. То продължава цял живот чрез постоянно приемане на учението на Христос. Култивираме вяра в Исус Христос чрез всекидневно покаяние и спазване на завети, като така получаваме сила. Оставаме на заветната пътека и сме благославяни с духовна сила, лично откровение, нарастваща вяра и служение на ангели.

Ако се контузите физически, състоянието ви ще се влошава и може да стане живото-застрашаващо, ако не потърсите подходящи медицински грижи. Това се отнася и за духовните рани. Само нелекуваните духовни рани могат да застрашат вашето вечно спасение. Не се крийте от тези, които ще ви обичат и подкрепят, а вместо това тичайте при тях. Добри епископи, президенти на клон и ръководители могат да ви помагат да получавате достъп до изцеляващата сила на Единението на Исус Христос.

Вие, които може би се криете, умоляваме ви да се върнете. Имате нужда от това, което предлагат Евангелието и Единението на Исус Христос, а ние се нуждаем от това, което предлагате вие. Бог познава греховете ви, не можете да се скриете от Него. Помирете се с Него.

Като Негови светии, всеки от нас трябва да развива култура на принадлежност в Църквата, включваща любов, приемане и насърчаване на всички, които желаят да напредват по Неговата пътека.

Пазете се от това второ изкушение! Следвайте съветите на пророците, както древните, така и съвременните, и знайте, че не можете да се скриете от един любящ Отец.

Вместо това черпете от чудодейната изцелителна сила на Единението на Исус Христос. Това е самата цел на съществуването ни – да получим слаби, смъртни тела, „изложен(и) на всякакъв вид (...) немощи“, които за съжаление, ще се поддадат на много първи изкушения, да напредваме, дори когато се проваляме при тези изкушения и да търсим божествена помощ след това, за да можем да ставаме по-подобни на нашия Спасител и нашия Отец в небесата. Това е Неговият начин. Това е единственият начин. Свидетелствам за тези истини в името на Исус Христос, амин.